

ringe narkotikakriminalitet med tilknytning til Christiania, men efter politiets vurdering er der ikke holdepunkter for at antage det, som forespørgslen synes at bygge på: at der i den seneste tid er sket en væsentlig stigning på dette område.

Den såkaldte Christianiagrube har tidligere både offentligt og over for ministeriet givet udtryk for, at der i Christiania foregår en systematisk og veltilrettelagt markedsføring af hårde stoffer, således f. eks. salg af kokain og heroin til dumpingpriser. Forelagt dette har politidirektøren oplyst, at man ikke har konstateret det, og at man heller ikke ved de talrige samtaler med stofmisbrugere er blevet præsenteret for oplysninger om, at de hårde stoffer skulle være markedsført fra Christiania på den nævnte måde. Forelagt disse oplysninger må jeg henholde mig til politidirektørens vurdering på dette område.

Jeg vil gerne sammenfatte det, jeg her har sagt, på følgende måde: der er kriminalitet i Christiania. Der er også en ikke ringe narkotikakriminalitet på området, og efter min opfattelse er det ikke acceptabelt med en sådan kriminalitet. Det er specielt ikke acceptabelt midt i hovedstadsområdet. Jeg er sikker på, at denne vurdering deles af politiets ledelse, som i samtaler med mig har givet udtryk for, at man med de til rådighed stående midler søger at begrænse og bekæmpe dette samfundsonde, og jeg er enig med ordføreren for forslagsstillerne i, at det er en dybt alvorlig sag, vi taler om her. Men omvendt må jeg sige som justitsminister, som ansvarlig for dette område, at politiet er opmærksomt på problemet, at politiet gør, hvad der er muligt i denne sag.

Et vigtigt led i politiets bekæmpelse af kriminaliteten er, at befolkningen har forståelse for politiets ofte svære og ofte meget vanskelige arbejde. Det bedste udbytte vil kun kunne nås ved et tillidsfuldt samarbejde mellem politiet og befolkningen. Om dette spørgsmål i relation til Christiania vil jeg gerne sige et par ord, særlig fordi der efter min opfattelse i den offentlige debat er fremkommet nogle misforståelser.

Ledelsen af Københavns politi har tidligere sagt, at man gerne ser et samarbejde mellem politiet og beboerne på Christiania, og dette er fortsat politiets holdning, og jeg kan naturligvis kun erklære mig enig i denne målsætning. Men jeg må, som også politiet

har gjort det, understrege, at det naturligvis må være sådan, at en privatperson ikke kan træffe aftale med politiet om, hvornår og hvordan og på hvilke betingelser f. eks. en anholdelse skal gennemføres. Sådanne afgørelser træffes suverænt af politiet uden indblanding udefra. Jeg finder det nødvendigt at understrege, at der i retsplejeloven er en nøje fastlæggelse af politiets rettigheder og pligter i relation til behandlingen af kriminelle sager, og at politiet ikke har mulighed for at fravige disse bestemmelser.

Det er på disse vilkår – det understreger jeg – politiet kan og gerne vil samarbejde med borgerne i dette land om bekæmpelse af kriminalitet. Det er vilkår, som må gælde for alle og naturligvis også for beboere på Christiania, og det er på disse betingelser, Københavns politi kan samarbejde med beboerne på Christiania om bekæmpelse af kriminaliteten i området.

Hr. Ninn-Hansen stillede i sin begrundelse for forespørgslen forskellige spørgsmål, som vel ikke direkte alle sammen vedrører forespørgslen. Bl. a. henviste hr. Ninn-Hansen til, at hr. Voigt, tror jeg det var, havde stillet et spørgsmål til statsministeren den 17. oktober, og hr. Ninn-Hansen understregede, at nu var det nødvendigt at få klar besked om, hvad der var regeringens holdning i denne sag. Jeg har kun det svar at give, at statsministeren tegner regeringen.

Ninn-Hansen (KF):

Jeg takker justitsministeren for redegørelsen og for svaret på det sidste spørgsmål. Det kan selvfølgelig ikke overraske nogen at høre, at statsministeren tegner regeringen; det ville være mærkeligt andet – så ville han sidde på en anden måde, end grundloven forudsætter. Statsministeren tegner altså også regeringen i denne sag, og vi har dermed regeringens udtalelse, der går ud på, at Christiania skal bestå for det, man regnede med, og dér henviser jeg til den socialdemokratiske ordførers udtalelse i februar: det var dengang tre år, og nu er det altså godt to år, der er tilbage. Det er altså på det grundlag, vi skal behandle denne forespørgsel: at regeringen har truffet sin beslutning, der går ud på, at Christiania skal vedvare som fristad og med de forhold, som man har accepteret derude, til trods for højesteretsdom o. lign.